

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Lvxvria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

est x. ad seacos, postmodum ludit cū eo ad chartas, & perdit x. non potest Petrus facere recompensationem, sed tenetur restituere x. quia filius familiæ ludendo potest patri acquirere, sed nō potest acquisita distrahere sine licētia patris. Idem dic, si sit idem ludus specie, sed non numero, quia in diuerso tempore fit. Et hoc est verum de iuris subtilitate. De æquitate tamen conscientie, dicit Silu. ver. ludus. qu. 17. quod credit posse fieri. art. eius quod not. Pan. in capitulo. filius. de test. & In cap. ex parte. de censibus. prima tamen opinio mihi videtur verior, & tenenda. Idem dic de seruo, religioso, vxore, & cetera, quando non possunt alienare.

⁹ Q V A N D O in ludo quis perdidit, potest repetere in casu quo alius tenetur restituere eidem, vel certe personę secundum Pa. in d. c. clerici.

¹⁰ M V T V A N T I pecuniam ludenti non competit repetitio: secundū Pan. supra. nec valet transactio facta in ludo: secundum communiter doct. in c. clerici. vt dicit Pa quia ibi non potest esse lis, imō est euidentis calumnia, ergo non valet transactio. l. summa. ff. de condi. inde.

¹¹ I N S P I C E R E ludos, secundum Thom. secunda secunda supra, secundum se non est peccatum, sed propter prohibitionem his, scilicet quibz prohibitū est. Vel ratione periculi cadendi in aliquod mortale, tunc esset mortale, scienter, vel dubitanter se exponere: vt cum in ludis representantur turpia, & lasciuia, vel dimittendo diuina necessaria de precepto, tunc est mortale: vel ex visione quis aduertenter alium ad mortale induceret, vt cū ad ipsum corrigere pertinet, & videndo videtur fauere, vel quando complacent ludi, qui sunt mortales, non solum quo ad actum, sed etiam quod ad deformitatem: vt dictum est supra, Curiositas. §. 2. Vide Arch. Flor. secunda parte, tit. 3. ca. 7. §. 1. Sil. ver. ludus. q. 8.

¹² N O N licet secularibus in ludis etiam licitis, vt quando faciunt latus,

& huiusmodi, vti habitu religiosorum, & grauiter peccant, sicut grauiter puniri debent: authen. de san. epi. §. fin. arg. ca. de epi. & cler. minime, & maxime, si vtuntur in theatralibus, vel in turpibus publicis. Religiosi autem possunt vti in secreto in suis recreationibus, vt si frater minor induat habitum monachalem, & huiusmodi: & etiam habitu seculari, vt in dictis representationibus fieri solet in suis monasterijs.

LVXVRIA.

¹ LVXVRIA prout venereorū superfluitas dicitur, ponitur vnū de septem vitijs capitalibus: secundum Thom. secunda secunda. 153. a. 2. & Greg. 31. libro mortalium. Et si superfluitas huiusmodi contingat secundum quamcunque speciem, sic semper est mortale peccatum: vt fornicatio, adulteriū, stuprū, & c. vt de quolibet supra, & infra in suis locis patet, & patebit, secundum autem circumstantias tantum si contingat, communiter est veniale: vt superfluitas, quæ inter coniuges reperitur, licet aliquādo possint esse mortales, vel ex ratione periculi, vel scandali.

² A C T V S veneris in matrimonio si fiat debito modo & tempore, non est peccatum: secundū Tho. supra. a. 1. quando autem sit ex concupiscentia, dummodō non excedatur limes matrimonij, erit veniale. Tho. de veritate, q. 25. a. 5. ad 7. hæc affirmat.

³ LVXVRIA filiæ, secundum Tho. supra. a. vlti. & Gregor. vbi supra, sunt hæc, scilicet, cæcitas mentis, inconsideratio, præcipitatio, inconstancia, amor sui, odiū Dei, affectus præsentis seculi, desperatio futuri, & etiam stultitia, quæ peccatum est. Hec enim peccata & luxuria originantur.

⁴ S P E C I E S luxuriæ secundū Tho. supra, quæst. 154. sunt: fornicatio simplex, adulteriū, incestus, stuprum, raptus, & vitium contra naturam. Simplex fornicatio est, quando solutus cū soluta miscetur. Adulteriū, quando alter, vel ambo sunt matrimonio coniuncti. Incestus inter consanguineos, vel

vel affines committitur, usque ad quartum gradum inclusivè. Stuprum, quando fit cum ea, quæ est in patris potestate: quæ si violenter corrumpatur, dicitur raptus. Contra naturam dicitur, quando taliter fit, quod non potest sequi generatio. Sacrilegium autem reducitur vel ad adulterium, vel ad aliam speciem, secundum diversum modum, quo exercetur: infra, Rapi- na, §. 4.

§ V I T I V M contra naturam, licet sit una species luxuriæ, secundum Tho. supra, a. 1. multis tamen modis exercetur: vel quando procuratur pollutio causa delectationis sine aliquo concubitu, & dicitur immundities, vel pollutio: vel fit per concubitum ad rem non eiusdem speciei, & dicitur bestialitas, de qua supra, ver. bestialitas. vel per concubitum ad rem eiusdem speciei, sed non secundum debitum sexum: ut cum masculus cum masculo, vel femina cum femina coit, quod peccatum dicitur Sodomia: vel non servantur debita instrumenta: ut si vir cum femina non servet locum debitum, sed ad alium accedat, & scelus hoc nomen proprium non habet: vel accedit ad locum naturalem debitum, sed modo indebito: ut si mulier supergrediatur virum, vel huiusmodi, nec hoc habet nomen proprium. Omnia prædicta semper sunt mortalia, excepto ultimo, quod etiam erit mortale, si taliter fiat, quod non possit sequi generatio, vel sit periculum de effusione seminis extra vas.

Et quicumque propter effrenatam concupiscentiam exponit se huic periculo advertenter, mortaliter peccat. Et not. quod quando unus seminat, alio non seminate, intendens vitæ generationem, vel voluntariè extra seminat, est peccatum contra naturam. De huiusmodi oportet confiteri specificè, & de cogitationibus, ac actibus, qui in eadem specie sunt, cum ad eundem finem ordinentur. De cogitationibus, tactibus, osculis, vide in locis suis, supra, & infra. Not. etiam secundum Tho. supra, quod si vir cogno-

scat uxorem suam extra vas debitum, non dicitur Sodomia, sed species inno- minata, ut supra diximus. Sit igitur diligens confessor, dum circa hoc pec- catum interrogat, ut tangat species, non autem ad actus, & modos singulares descendat.

MAGISTER.

MAGISTRI communiter pec- cant in tribus. Primò, circa do-ctrinam, docendo noxia animæ, siue cõ- tra fidem, siue contra bonos mores, di- rectè, vel indirectè: ut si magnificet o- piniones contrarias, & parvipendant eam, quæ ad fidem pertinet. Secundò, docendo falsà pro veris ex industria, & sic nocumētum inferunt bono intelle-ctui: idèò mortaliter peccant. Secus si non faciunt ex proposito, nisi ex hoc sequeretur magnum damnum proxi- mo, ex incuria, vel temeritate docto- ris. Tertiò, quando negligunt studere, ut bene doceant. Quartò, quando non volunt docere aliquod pulchrū pun-ctum ex invidia. Quintò, quando al- ios damnificant doctores, vel iniurias irrogant, ab eis deviando auditores, in damnum etiam auditorum: idèò mor- tale est, & contra charitatem: ex do-ctrina Caii in summa, verbi. magistro- rum peccata.

¶ C I R C A mores etiam peccant, si non corrigunt corrigendos, vel in cor- rectione excedunt, si fouent, vel inui- tant ad turpia, vel ludos. Graue- nim est peccatum hoc propter adole- scentes, qui malè imbuuntur. Quò au- tem ad lucrum peccant, exigendo ultra debitum, vel à quibus non debent. Ca- ieta, supra.

¶ Q V A L I T E R debet esse magister, vide e. de magist. & secundum Pan. ibi. de- bet habere 5. qualitates. Primò, periti- am docendi. Secundò, facundiam dicendi. Tertiò, subtilitatem inter- pretandi. Quartò, copiam differendi. Quintò, approbatus ab habente pote- statem.

¶ R E L I G I O S V S de licentia sui sta- perioris potest. assumi ad magistreriu. per cap. doctos. & c. moderamine. 16.

D 1 quæst.